

Traian

Traian este primul imparat roman nascut in afara pen. Iberice la 18 septembrie 53 in provincia Baetica, din sudul pen. Iberice, in mun. Italica. Tatal sau era cetatean roman, guvernator al provinciei natale, consul si va deveni guvernator al provinciei Siria, mama sa era iberica.

Inclinat catre o viata militara, Traian a intrat de la varsta de 17 ani in armata si a servit 10 ani ca tribun militar alaturi de tatal sau, in Siria. Urcand toate treptele carierei militare a ajuns general, comandant al armatelor de pe Rin, unde s-a distins prin vitejia sa. Era foarte apropiat de soldati, impartind cu ei toate greutatile.

In timpul domniei lui Domitian, Traian vine la Roma si ocupa pe rand, mai multe functii civile, apoi devine guvernator al Hispaniei si al provinciei Germania Superioara si consul. Datorita esecurilor suferite in politica externa si datorita masurilor luate impotriva adeptilor religiei mozaice si a religiei crestine, Imparatul Domitian si-a retras ostelitatea tuturor supusilor, ca urmare in anul 96d.Hr., imparatul Domitian a fost asasinat de catre opozantii sai politici.

La tronul Imperiului Roman a ajuns batranul general Marcus Coecceus Nerva. Acesta dorind sa inlature din politica externa esecurile im. Domitian, a hotarat sa supuna teritoriile germanice de pe fluviu si din V campiei Pahoniei. Acestea au fost supuse de catre legiunile roamne conduse de generalul Marcus Ulpius Traianus. Pentru felul cum si-a slujit tara in anul 97 d.Hr. generalul Traian a fost adoptat ca fiu si asociat la domnie de catre im. Nerva. In anul 98d.Hr., la moartea im. Nerva, Traian v-a ocupa tronul imperiului roman.

Fiind ales imparat la varsta de 42 de ani, Traian a continuat sa traiasca modest, respectand legile statului. Se spune ca, atunci cand a fost numit imparat a venit la Roma fara alai. Mergand pe jos si insotit de popor, a intrat in palat spunand : « cum intru asa vreau sa ies ». Energia si simtul sau de dreptate au facut ca el sa fie supranumit « optimus princeps »(cel mai bun dintre principii). Amintirea lui Traian s-a mentinut multa vreme la Roma. Cand venea la tron un nou imparat, Senatul ii ura « sa fie mai fericit decat Augustus si mai bun decat Traian ».

In timpul lui Traian, viata economica a prosperat, agricultura s-a refacut, impozitele au fost micorate, s-au creat case de imprumut ptr micii proprietari, fonduri pentru ajutorarea orfanilor. Traian a luat masuri ptr dezvoltarea comertului, a fost marit portul Ostia(langa Roma), unde erau imbarcate si debarcate marfurile pe corabiile maritime pe cele fluviale. Capitala a fost impodobita cu constructii marete, printre care forul lui Traian.

Traian a dus o politica de cuceriri, cautand sa extinda si sa intareasca granitele imperiului, in vremea sa, statul roman avea cea mai mare intindere. In Europa ajunsese la Rin si Dunare, in Asia fusesera cucerite Armenia, Mesopotamia, N-V Arabiei si pen. Sinai. Mai stapanea si partea de N a Africii. Cea mai importanata cucerire a lui Traian a fost insa Dacia.

De la inceputul domniei, imparatul Traian s-a pregatit pentru supunerea Daciei. Serbarile date la Roma in cinstea acestei victorii au tinut 123 zile, Traian a pus sa se ridice un monument care sa aminteasca victoriile sale in razboaiele dacice : « Columna lui Traian », asezata in forum la Roma. Acest monument prezinta o mare importanta

pentru istoria poporului nostru. Columna lui Traian ne reda lupta eroica a poporului dac pentru apararea libertatii.

Dacii si romanii s-au confruntat in 2 razboaie intre anii 101-102 si 105-106dHr. La 25 martie 101 dHr im. Traian iese din Roma pentru a cuceri Dacia (lucru care nu i-a reusit nici lui Caesar in 44 iHr, nici lui Domitian in 86-89dHr). Traian a descoperit dincolo de Dunare, in Oltenia, Muntenia si Ardeal, de la Dobreta pana la Marca si Jogodin constructii ciclopice din piatra si andezite perfect fasonate, cel mai performant plug din lume, metalurgi si astronomi, luptatori si filosofi. Columna lui Traian nii prezinta pe dacii civilizati, iar in lupte participa doar barbatii maturi.

Traian a incurajat dezvoltarea culturii, el insusi scriind o carte despre luptele cu dacii si scrisori catre prietenul sau, Pliniu cel Tanar. Preocuparile sale pentru stiinta si cultura au fost evidente, Traian sprijinind atat financiar cat si politic profesorii si ocupandu-se de ctitorirea de monumente. Dupa studii temeinice s-a afirmat ca arta imperiala a epocii lui Traian repre culmea artei romane si care a adus un suflu nou si a pus bazele mai trainice insasi existentei imperiului roman.

Una din cele mai marete capodopere de arhitectura realizate in vremea lui T este podul de peste Dunare, de la Drobeta-Turnu-Severin. Un adevarat « drum al romanizarii Daciei », podul repre patrunderea civilizatiei latine in Europa Centrala si de S-E. Ridicarea podului a fost incredintata arhitecului si inginerului Apollodor din Damasc. Prima mentionare in scris a podului apara in De Bello Dacido scrisa de im. Traian , apoi in Getica, scrisa de doc. Criton si in Istoria Romana de Dia Cassius. Constructia podului a inceput in primavara anului 103 si a fost finalizata in primavara anului 105. Picioarele podului lui T au ramas mult timp vizibile la suprafata apei. Pe langa podul de pe Dunare, Traian este autorul si altor poduri : podul din Spania de la Alcantara in anul 105, pe care se cirula si in zilele noastre.

Ajuns la 60 ani, bolnav si obosit, de razboiul care se desfaura in stepa Mesopotamiei si care nu se mai incheia, intentionand sa se intoarca la Roma si nesuportand calatoria pe mare, a debarcat pe coasta Ciliei, in Asia Mica, unde a si murit in 13 august 117d Hr, la Selinus.

Unele izvoare emit ideea ca ar fi fost otravit de Hadrian, care va deveni succesorul sau ; altele ca suferea de hidropizie(hemoragii intense), urmate de o paralizie cardiaca. Pentru noi imparatul T nu a ramas doar cuceritorul Daciei.